

СВ. КИРИЛ ЙЕРУСАЛИМСКИ

“Постим... не като да мразим гнусните неща, но очаквайки въздаяние – за да можем да се насладим на духовната и мислената Трапеза, виждайки духовно над осезателното, и да пожънем в радост в бъдния век, сеейки сега в сълзи.”

(Св. Кирил Йерусалимски, из “Катехизическо поучение”).

“За всекиго нашият Спасител се явява съответно на неговото душевно настроение: за искащия веселие Той е лозе, за желаещия да влезе – врата, за желаещия да принесе своите молитви (към Бога, бел.ред.) – ходатай и архиерей. Или: за имащите грехове Той става Агнец, за да бъде заклан за нас и за всички бива всичко, пребивавайки неизменен в тъждеството на Своето естество.”

“Ако погледнеш към небето (през нощта, бел.ред.) към блестящите като свещи безчислено множество звезди и помислиш, че през целия ден суетилите се хора сега, през нощта (предавайки се на сън, бел.ред.) с нищо не се отличават от мъртвите, тогава ще се погнусиш от човешките грехове.”

Св. Кирил е роден около 315 г. в Йерусалим или неговите околности. След като прекарал част от живота си като отшелник и подвижник, бил приет в клира и посветен първоначално в дяконски и презвитерски чин, а през 346 г. тогавашният Йерусалимски епископ Максим го избрал да подготвя оглашените за кръщение и да наставлява новопокръстените. Прилежното и плодотворно изпълнение на това свещеническо задължение станало причина през 348-351 г., след смъртта на епископ Максим, св. Кирил да бъде избран за негов наследник.

Заради своята твърдост и ревност към чистотата на православната вяра по време развихрилата се арианска ерес Йерусалимският светител бил свалян три пъти от епископската катедра.

Св. Кирил се ползвал с голямо уважение от цялата църква и взел дейно участие на II Вселенски събор (381 г.). Доживял до дълбока старост и починал през 386 година. Църковните отци и писатели го наричат “мъж със свят живот” и “защитник на апостолското учение”.

Източник: www.pravoslavieto.com